Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

UREDBA SVETA (ES) št. 21/2004

z dne 17. decembra 2003

o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS

(UL L 5, 9.1.2004, str. 8)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006 z dne 20. novembra 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M2**	Uredba Sveta (ES) št. 1560/2007 z dne 17. decembra 2007	L 340	25	22.12.2007

▼B

UREDBA SVETA (ES) št. 21/2004

z dne 17. decembra 2003

o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3(1)(c) Direktive Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ([3]), morajo biti živali v trgovini znotraj Skupnosti identificirane v skladu z zahtevami predpisov Skupnosti in registrirane na tak način, da je mogoče izslediti prvotno ali prehodno gospodarstvo, center ali organizacijo. Te sisteme identifikacije in registracije je treba razširiti na premike živali znotraj ozemlja vsake države članice do 1. januarja 1993.

(2) Člen 14 Direktive Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o načelih za organizacijo veterinarskih pregledov živali pri vstopu v Skupnost iz tretjih držav in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS ([4]) določa, da je treba identifikacijo in registracijo iz člena 3(1)(c) Direktive 90/425/EGS, razen za klavne živali in registrirane kopitarje, opraviti po izvedbi veterinarskih pregledov.

(3) Predpisi glede identifikacije in registracije še posebej ovc in koz so določeni v Direktivi 92/102/EGS ([5]). Glede ovc in koz so izkušnje, zlasti pri krizi s slinavko in parkljevko, pokazale, da izvajanje Direktive 92/102/EGS ni zadovoljivo in ga je treba izboljšati. Zato je treba določiti strožje in podrobnejše predpise, kakor so določeni zagovedo z Uredbo (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo goveda ([6]).

(4) Iz strukture zakonodaje Skupnosti in zlasti iz Uredbe (ES) št. 1760/2000 izhaja, da se pojma imetnik in gospodarstvo ne nanašata na veterinarsko prakso ali klinike. Pomen teh pojmov bi moral biti natančneje opredeljen, da bo zakonodaja jasnejša.

([1]) Mnenje z dne 17. novembra 2003 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) UL C 208, 3.9.2003, str. 32.
([3]) UL L 224, 18.8.1990, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 315, 19.11.2002, str. 14).
([4]) UL L 268, 24.9.1991, str. 56. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 96/43/ES (UL L 16, 22.1.1996, str. 3).
([5]) UL L 355, 5.12.1992, str. 32. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu 1994.
([6]) UL L 204, 11.8.2000, str. 1.

▼B

(5) Direktivo 92/102/EGS bi bilo treba spremeniti tako, da bo jasno določala, da je govedo že izključeno s področja njene uporabe, ter da bo z njega izključila ovce in koze.

(6) Direktivo Sveta 64/432/EGS z dne 26. junija 1964 o problemih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki vplivajo na trgovino z govedom in prašiči znotraj Skupnosti ([1]), bi bilo treba spremeniti, da se posodobijo sklicevanja na določbe zakonodaje Skupnosti glede identifikacije zadevnih živalskih vrst.

(7) Leta 1998 je Komisija začela izvajati obsežen projekt elektronske identifikacije živali (IDEA), za katerega je bilo končno poročilo dokončano 30. aprila 2002. Projekt je pokazal, da se pri identifikaciji ovc in koz lahko doseže bistven napredek z uporabo elektronskih identifikacijskih oznak za te živali, pod pogojem, da so izpolnjeni nekateri pogoji glede spremljevalnih ukrepov.

(8) Tehnologija za elektronsko identifikacijo ovc in koz je že tako razvita, da se lahko uporablja. Dokler ne bodo pripravljeni izvedbeni ukrepi, potrebni za ustrezno uvedbo sistema elektronske identifikacije v vsej Skupnosti, bi moral učinkovit sistem identifikacije in registracije, ki omogoča upoštevanje nadaljnjega razvoja na področju izvajanja elektronske identifikacije v vsej Skupnosti, omogočiti individualno identifikacijo živali in gospodarstev rojstva živali.

(9) Z namenom, da upošteva tudi prihodnji razvoj na področju elektronske identifikacije ovc in koz, in zlasti izkušnje, pridobljene z njenim izvajanjem, bi morala Komisija predložiti Svetu poročilo, skupaj z ustreznimi predlogi, o možni uporabi elektronskega identifikacijskega sistema v vsej Skupnosti.

(10) Komisija bi morala, zlasti v zvezi s postopki, ki jih vodi Skupno raziskovalno središče, pripraviti podrobne tehnične smernice, opredelitve in postopke za tehnične značilnosti identifikacijskih oznak in čitalcev, preskusne postopke, merila sprejemljivosti in vzorce certificiranja za pooblaščene testne laboratorije, za nabavo primernih identifikacijskih oznak in čitalcev, za nameščanje identifikacijskih oznak, njihovo odčitavanje in odvzem, kodifikacijo identifikacijskih oznak, enotno terminologijo, podatkovni slovar in komunikacijske standarde.

(11) V državah članicah s sorazmerno majhno populacijo ovc in koz uvedba elektronskega identifikacijskega sistema morda ni upravičena; zato je primerno, da se tem državam članicam dovoli, da se same odločijo, ali ga bodo uvedle. Predvideti je treba tudi hiter postopek za prilagoditev demografskih pragov, pod katerimi sistem elektronske identifikacije ni obvezen.

(12) Da se omogoči sledenje premikov ovc in koz, je treba živali ustrezno identificirati in vsi njihovi premiki morajo biti sledljivi.

(13) Imetniki živali morajo vzdrževati najnovejše podatke o živalih na svojih gospodarstvih. Minimalni nabor podatkov je treba določiti za celotno Skupnost.

(14) Vsaka država članica bi morala vzpostaviti centralni register z najnovejšim seznamom vseh imetnikov živali iz te uredbe, ki opravljajo to dejavnost na njenem ozemlju, in ki vsebuje minimalne podatke, določene na podlagi Skupnosti.

(15) Za hitro in točno sledljivost živali bi morala vsaka država članica vzpostaviti računsko zbirko podatkov, v kateri bodo zabeležena vsa gospodarstva na njenem ozemlju in vsi premiki živali.

(16) Lastnosti sredstev za identifikacijo bi morale biti določene za celotno Skupnost.

([1]) UL L 121, 29.7.1964, str. 1977/64. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1226/2002 (UL L 179, 9.7.2002, str. 13).

▼B

(17) Osebe, ki trgujejo z živalmi, bi morale voditi evidence o transakcijah, in pristojni organ bi moral imeti na zahtevo dostop to teh evidenc.

(18) Za zagotovitev pravilne uporabe te uredbe je nujno vzpostaviti hitro in učinkovito izmenjavo podatkov med državami članicami o sredstvih za identifikacijo in s tem povezanih dokumentov. Ustrezni predpisi Skupnosti so bili sprejeti z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje ([1]) in z Direktivo Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja veterinarske in zootehnične zakonodaje ([2]).

(19) Za zagotovitev zanesljive ureditve iz te uredbe morajo države članice uvesti primerne in ustrezne nadzorne ukrepe, brez poseganja v Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ([3]).

(20) Za upoštevanje sistema, ki ga uvaja ta uredba za dodeljevanje nekaterih pomoči po Uredbi Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o nekaterih shemah podpore za kmete ([4]), je treba navedeno uredbo ustrezno spremeniti.

(21) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ([5]) –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Vsaka država članica mora uvesti sistem za identifikacijo in registracijo ovc in koz v skladu z določbami te uredbe.

2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v predpise Skupnosti, ki se lahko uvedejo zaradi izkoreninjenja bolezni ali nadzora, ter brez poseganja v Direktivo 91/496/EGS in Uredbo (ES) št. 1782/2003.

Člen 2

V tej uredbi:

(a) „žival“ je vsaka ovca ali koza;

(b) „gospodarstvo“ je obrat, objekt ali, če gre za prosto rejo, katero koli okolje, kjer živali začasno ali stalno bivajo, se gojijo ali oskrbujejo, razen veterinarskih praks ali klinik;

(c) „imetnik“ je fizična ali pravna oseba, ki je odgovorna za živali, tudi začasno, razen veterinarskih praks ali klinik;

(d) „pristojni organ“ je osrednji organ ali organi v državi članici, ki so odgovorni ali pooblaščeni za izvajanje veterinarskih pregledov in

([1]) UL L 82, 22.3.1997, str. 1.
([2]) UL L 351, 2.12.1989, str. 34.
([3]) UL L 312, 23.12.1995, str. 23.
([4]) UL L 270, 21.10.2003, str. 1.
([5]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

▼B

izvajanje te uredbe, ali v primeru spremljanja premij organ, pooblaščen za izvajanje Uredbe (ES) št. 1782/2003;

(e) „trgovina znotraj Skupnosti“ je trgovina, kakor je opredeljena v členu 2(6) Direktive 91/68/EGS ([1]).

Člen 3

1. Sistem za identifikacijo in registracijo živali zajema naslednje elemente:

(a) sredstva za identifikacijo posamezne živali;

(b) posodobljene registre na vseh gospodarstvih;

(c) dokumente o premikih;

(d) centralni register ali računalniško zbirko podatkov.

2. Komisija in pristojni organ zadevne države članice imata dostop do vseh podatkov, ki so zajeti v tej uredbi. Države članice in Komisija sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev dostopa do teh podatkov za vse zainteresirane stranke, tudi za organizacije potrošnikov, ki jih priznava država članica, pod pogojem, da se upoštevajo nacionalne določbe glede zaupnosti in varnosti podatkov.

Člen 4

1. Vse živali na gospodarstvu, rojene po 9. juliju 2005 ►M1 oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa ◄, se identificira v skladu z odstavkom 2 v določenem roku po rojstvu živali, ki ga določi država članica, na vsak način pa preden žival zapusti gospodarstvo, na katerem je bila rojena. Navedeni rok ne sme biti daljši od šestih mesecev.

Z odstopanjem lahko države članice ta rok podaljšajo do največ devetih mesecev za živali v ekstenzivni ali prosti reji. Zadevne države članice obvestijo Komisijo o odobrenem odstopanju. Po potrebi se izvedbeni predpisi lahko določijo v skladu s postopkom iz člena 13(2).

2. (a) Živali se identificira s prvim sredstvom za identifikacijo, ki je v skladu z zahtevami oddelkov A.1 do A.3 Priloge; in

(b) z drugim sredstvom za identifikacijo, ki ga odobri pristojni organ in ustreza tehničnim značilnostim, navedenim v oddelku A.4 Priloge;

(c) vendar se do datuma iz člena 9(3) drugo sredstvo za identifikacijo lahko nadomesti s sistemom, določenim v oddelku A.5 Priloge, razen za živali v trgovini znotraj Skupnosti;

(d) države članice, ki uvedejo sistem iz (c), morajo za njegovo odobritev zaprositi Komisijo po postopku, predvidenem v členu 13(2). V ta namen Komisija pregleda dokumentacijo, ki jo predloži država članica, ter izvede potrebna presojanja za oceno sistema. Po končani presoji Komisija v 90 dneh po prejemu zahteve za odobritev predloži Stalnemu odboru za prehranjevalno verigo in zdravje živali poročilo z osnutkom primernih ukrepov.

3. Vendar lahko za živali, ki so namenjene za zakol pred starostjo 12 mesecev in ki niso namenjene za trgovino znotraj Skupnosti in niti za izvoz v tretje države, pristojni organ kot alternativo načinu identifikacije iz odstavka 2 dovoli način identifikacije, opisane v oddelku A.7 Priloge.

4. Vse živali, uvožene iz tretje države, ki so po 9. juliju 2005 ►M1 oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa ◄ pregledane v

([1]) UL L 46, 19.2.1991, str. 19.

▼B

skladu z Direktivo 91/496/EGS in ki ostanejo znotraj ozemlja Skupnosti, se identificira v skladu z odstavkom 2 na namembnem gospodarstvu z živinorejo v obdobju, ki ga določi država članica, ki ne sme preseči 14 dni od navedenega pregleda in v vsakem primeru preden žival zapusti gospodarstvo.

Originalna identifikacija, ki jo je uvedla tretja država, se zabeleži v register na gospodarstvu, predviden v členu 5, skupaj z identifikacijsko kodo, ki ji jo je dodelila namembna država članica.

Vendar identifikacija, predvidena v odstavku 1, ni potrebna za žival za zakol, če je žival prepeljana neposredno od veterinarske mejne kontrolne točke v klavnico v državi članici, kjer se izvajajo pregledi iz prvega pododstavka, in se žival zakolje v petih delovnih dneh po teh pregledih.

5. Živali, ki izvirajo iz druge države članice, ohranijo originalno identifikacijo.

6. Sredstvo za identifikacijo ne sme biti odstranjeno ali zamenjano brez dovoljenja pristojnega organa. Če sredstvo za identifikacijo postane nečitljivo ali je bilo izgubljeno, se čim prej namesti z nadomestnim sredstvom z enako kodo v skladu s tem členom. Poleg kode in ločeno od nje je lahko na nadomestnem sredstvu oznaka s številko različice nadomestnega sredstva.

Vendar lahko pristojni organ pod svojim nadzorom dovoli, da imajo nadomestna sredstva za identifikacijo drugačno kodo, pod pogojem, da se ohrani sledljivost, zlasti pri živalih, identificiranimi v skladu z odstavkom 3.

7. Sredstva za identifikacijo se dodelijo gospodarstvu, razdelijo in namestijo na živali na način, ki ga določi pristojni organ.

8. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o vzorcu sredstva za identifikacijo in načinu identifikacije, ki jo uporabljajo na svojem ozemlju.

9. Do datuma iz člena 9(3) države članice, ki so prostovoljno uvedle elektronsko identifikacijo v skladu z določbami oddelkov A.4 in A.6 Priloge, zagotovijo, da se individualna elektronska številka in značilnosti uporabljenega sredstva za identifikacijo v skladu z Direktivo 91/68/EGS navedejo v ustreznem zdravstvenem spričevalu, ki spremlja živali v trgovini znotraj Skupnosti.

Člen 5

1. Vsi imetniki živali, razen prevoznikov, morajo voditi posodobljen register, ki vsebuje vsaj podatke, navedene v oddelku B Priloge.

2. Države članice lahko od imetnikov zahtevajo, da v register iz odstavka 1 vnesejo dodatne podatke poleg tistih iz oddelka B Priloge.

3. Register je v obliki, ki jo odobri pristojni organ, vodi se ročno ali v računalniški obliki, in mora biti ob vsakem času na voljo na gospodarstvu in na zahtevo pristojnemu organu, za minimalno obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki ne sme biti krajše od treh let.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 je register, predviden v oddelku B Priloge, neobvezen v vseh državah članicah, v katerih deluje osrednja računalniška zbirka podatkov, ki že vsebuje te podatke.

5. Vsi imetniki pristojnemu organu na zahtevo posredujejo vse podatke o poreklu, identifikaciji in, če je primerno, namembnem kraju živali, ki so jih posedovali, redili, prevažali, tržili ali zaklali v zadnjih treh letih.

6. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o vzorcu registra na gospodarstvu, ki ga uporabljajo na svojem ozemlju in, kadar je primerno, o odobrenih odstopanjih od določb odstavka 1.

▼B

Člen 6

1. Od 9. julija 2005 ►M1 oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa ◄ mora vsako žival pri vsakem premiku med dvema ločenima gospodarstvoma na ozemlju države spremljati dokument o premiku, pripravljen na podlagi vzorca, ki ga pripravi pristojni organ, ki vsebuje vsaj minimalne podatke iz oddelka C Priloge, in ki ga izpolni imetnik, če tega ni že storil pristojni organ.

2. Države članice lahko v dokument o premiku iz odstavka 1 vnesejo dodatne podatke, poleg tistih iz oddelka C Priloge, ali zahtevajo vnos takšnih podatkov.

3. Imetnik na namembnem gospodarstvu hrani dokument o premiku za minimalno obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki pa ne sme biti krajše od treh let. Na zahtevo predloži pristojnemu organu kopijo dokumenta o premiku.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 je dokument o premiku neobvezen v vseh državah članicah, v katerih deluje osrednja računalniška zbirka podatkov, ki že vsebuje vsaj podatke iz oddelka C Priloge, razen imetnikovega podpisa.

5. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o vzorcu za dokument o premiku, ki ga uporabljajo na svojem ozemlju in, kadar je primerno, o odstopanju iz odstavka 4.

Člen 7

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organ vodi centralni register vseh gospodarstev, ki se nanaša na imetnike živali na svojem ozemlju, z izjemo prevoznikov.

2. Register zajema identifikacijsko kodo gospodarstva ali, če to odobri pristojni organ, identifikacijsko kodo imetnika, ki ni prevoznik, dejavnost imetnika, tip proizvodnje (meso ali mleko) in vrste živali v reji. Če imetnik stalno redi živali, mora v rednih časovnih razmikih, ki jih določi pristojni organ, in v vsakem primeru najmanj enkrat letno, narediti popis živali, ki jih redi.

3. Gospodarstvo se vodi v centralnem registru tri zaporedna leta po tem, ko na gospodarstvu ni več živali. Od 9. julija 2005 ►M1 oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa ◄ je register vključen v računalniško zbirko podatkov iz člena 8(1).

Člen 8

1. Od 9. julija 2005 ►M1 oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa ◄ pristojni organi vsake države članice vzpostavijo računalniško zbirko podatkov v skladu z oddelkom D.1 Priloge.

2. Vsi imetniki živali, razen prevoznikov, pristojnemu organu v 30 dneh posredujejo podatke o imetniku ali gospodarstvu in v sedmih dneh podatke o premiku živali, in sicer:

(a) podatke za vpis v centralni register in rezultat popisa iz člena 7(2) ter podatke, nujne za vzpostavitev zbirke podatkov iz odstavka 1;

(b) v državah članicah, ki uporabljajo odstopanje iz člena 6(4), za vsak premik živali podrobnosti o premiku, kakor so določene v dokumentu o premiku iz člena 6.

3. Pristojni organ države članice lahko na lastno željo vzpostavi računalniško zbirko podatkov, ki vsebuje vsaj podatke iz oddelka D.2 Priloge.

▼B

4. Države članice lahko vnesejo v računalniško zbirko podatkov iz odstavkov 1 in 3 dodatne podatke poleg tistih iz oddelkov D.1 in D.2 Priloge.

5. Od 1. januarja 2008 je zbirka podatkov iz odstavka 3 obvezna.

Člen 9

1. Smernice in postopki za izvajanje elektronske identifikacije se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 13(2).

2. Odločbe iz odstavka 1 se sprejmejo zaradi boljšega izvajanja splošne elektronske identifikacije.

▼M2

3. Od 31. decembra 2009 je elektronska identifikacija v skladu s smernicami iz odstavka 1 in z ustreznimi določbami oddelka A Priloge obvezna za vse živali.

▼B

Vendar lahko države članice, v katerih je število ovc in koz 600 000 ali manj, določijo, da takšna elektronska identifikacija za živali, s katerimi se znotraj Skupnosti ne trguje, ni obvezna.

Države članice, v katerih je število koz 160 000 ali manj, lahko tudi določijo, da takšna elektronska identifikacija za koze, s katerimi se znotraj Skupnosti ne trguje, ni obvezna.

▼M2

4. Države članice lahko pred 31. decembrom 2009 uvedejo obvezno uporabo elektronske identifikacije za živali, rojene na njihovem ozemlju.

▼B

Člen 10

1. Spremembe prilog in ukrepi, potrebni za izvajanje te uredbe, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 13(2).

Ti ukrepi se zlasti nanašajo na:

(a) minimalno raven pregledov, ki jih je treba opraviti;

(b) uporabo upravnih kazni;

(c) potrebne prehodne določbe za začetno obdobje sistema.

2. V skladu s postopkom iz člena 13(2) se lahko posodobijo naslednji podatki:

(a) roki za posredovanje podatkov iz člena 8(2);

(b) demografski pragi za rejne živali iz drugega in tretjega pododstavka člena 9(3).

Člen 11

1. Države članice obvestijo ena drugo in Komisijo o nazivu pristojnega organa, odgovornega za zagotavljanje skladnosti s to uredbo.

2. Države članice zagotovijo, da so vse osebe, odgovorne za identifikacijo in registracijo živali, dobile ustrezna navodila in smernice glede relevantnih določb Priloge, in da je na razpolago ustrezno usposabljanje.

Člen 12

1. Države članice sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev skladnosti z določbami te uredbe. Predvideni pregledi ne posegajo v

▼B

druge preglede, ki jih Komisija lahko izvaja v skladu s členom 9 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.

2. Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve te uredbe in sprejmejo ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

3. Strokovnjaki Komisije v povezavi s pristojnimi organi:

(a) preverjajo, ali države članice izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;

(b) po potrebi izvajajo preglede na kraju samem, da zagotovijo, da se pregledi iz odstavka 1 izvajajo v skladu s to uredbo.

4. Država članica, na ozemlju katere se izvaja pregled na kraju samem, nudi strokovnjakom iz Komisije vso potrebno pomoč pri izvajanju njihovih nalog.

Preden se pripravi in da v kroženje končno poročilo, je treba s pristojnim organom zadevne države članice obravnavati rezultat pregledov.

5. Če Komisija meni, da rezultati pregledov to opravičujejo, preuči stanje v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali iz člena 13(1). V skladu s postopkom iz člena 13(2) lahko sprejme potrebne odločbe.

6. Komisija spremlja razvoj stanja. Glede na ta razvoj in v skladu s postopkom iz člena 13(2) lahko spremeni ali razveljavi odločbe iz odstavka 5.

7. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se po potrebi sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 13(2).

Člen 13

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

2. Kadar je navedeno sklicevanje na ta odstavek, se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 14

Uredba (ES) št. 1782/2003 se spremeni:

1. Člen 18(2) se nadomesti z:

„2. V primeru uporabe členov 67, 68, 69, 70 in 71 integrirani sistem zajema sistem identifikacije in registracije živali, vzpostavljen v skladu, na eni strani, z Uredbo (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa (*), in na drugi strani z Uredbo Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz (**).

(*) UL L 204, 11.8.2000, str. 1.
(**) UL L 5, 9.1.2004, str. 8.“

2. V členu 25(2) se drugi pododstavek nadomesti z:

([1]) UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

▼B

„Ti sistemi in predvsem sistem za identifikacijo in registracijo živali, vzpostavljeni v skladu z Direktivo 92/102/EGS, Uredbo (ES) št. 1760/2000 in Uredbo Sveta (ES) št. 21/2004 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003, so združljivi z integriranim sistemom v smislu člena 26 te uredbe.“

3. Člen 115(2) se nadomesti z:

„2. Ko začne veljati Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003, mora biti žival, da je upravičena do premije, identificirana in registrirana v skladu s temi pravili.“

4. V oddelek A Priloge III se doda točka 8a:

„8a.	Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L 5, 9.1.2004, str. 8).	Členi 3, 4 in 5“

Člen 15

Direktiva 92/102/EGS se spremeni:

1. Člen 2(a) se nadomesti z:

„(a) žival pomeni katero koli žival izmed vrst iz Direktive 64/432/EGS (*), razen goveda.

(*) UL 121, 29.7.1964, str. 1977/64.“

2. Člen 3(2) se nadomesti z:

„Državam članicam je lahko v skladu s postopkom iz člena 18 Direktive 90/425/EGS dovoljeno, da iz seznama v odstavku 1(a) izključijo fizične osebe, ki redijo enega prašiča za lastno rabo ali prehrano, ali da upoštevajo posebne okoliščine, pod pogojem, da se ta žival pred kakršnim koli premikom pregleda v skladu s to direktivo.“

3. Člen 4 se spremeni:

(a) odstavek 1(a) se spremeni:

— v prvem pododstavku se črtata besedi „govedi ali“,

— v drugem pododstavku se besede „vseh rojstev, smrti in premikov“ nadomestijo s „premikov“,

— četrti pododstavek se črta;

(b) odstavek 1(b) se črta;

(c) prvi pododstavek odstavka 3(b) se nadomesti z:

„kateri koli imetnik živali, ki so namenjene na sejmišče ali v zbirni center ali s sejmišča ali iz zbirnega centra, odgovorni osebi, ki je začasni imetnik živali, predloži dokumentacijo, ki zajema podrobnosti o zadevnih živalih.“

4. Člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 2 se črta;

(b) odstavek 3 se spremeni:

— v prvem pododstavku se črtata besedi „razen govedi“,

— drugi pododstavek se nadomesti z:

▼B

„Države članice lahko do odločitve, predvidene v členu 10 te direktive, in z odstopanjem od drugega pododstavka člena 3 (1)(c) Direktive 90/425/EGS, uporabijo svoje nacionalne sisteme za vse premike živali na svojem ozemlju. Takšni sistemi morajo omogočati, da se identificirajo gospodarstva, od koder so živali prišle, in gospodarstva, kjer so se živali rodile. Države članice uradno obvestijo Komisijo o sistemih, ki jih nameravajo v ta namen uvesti za prašiče 1. julija 1993. V skladu s postopkom, določenim v členu 18 Direktive 90/425/EGS, se lahko od države članice zahteva, da spremeni svoj sistem, kadar ta ne izpolnjuje zgoraj navedene zahteve.“,

— četrti pododstavek se črta;

(c) odstavek 4 se črta.

5. Prva in tretja alinea člena 11(1) se črtata.

Člen 16

Člen 3(2)(d) Direktive 64/432/EGS se nadomesti z:

„(d) morajo biti identificirani v skladu z določbami Direktive 92/102/EGS, ko gre za prašiče in v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 1760/2000, ko gre za govedo.“

Člen 17

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi 14, 15 in 16 se uporabljajo od 9. julija 2005.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA

A. **Sredstva za identifikacijo**

1. Ušesne znamke morajo biti nameščene na takem mestu, da so dobro vidne z razdalje.

2. Ušesne znamke in druga sredstva za identifikacijo morajo vsebovati naslednje znake:

   — prve črke identificirajo državo članico, v kateri je bila žival prvič identificirana. V ta namen je treba uporabljati dvočrkovne ali trište-vilčne kode države ([1]) v skladu z ISO 3166,

   — kodi države sledi individualna koda z največ 13 številkami.

   Poleg podatkov iz tega odstavka lahko pristojni organi držav članic dovolijo, da imetnik uporablja črtno kodo in dodaja podatke, pod pogojem, da to ne vpliva na čitljivost identifikacijske številke.

3. Prvo sredstvo za identifikacijo iz člena 4(2)(a) mora biti ušesna znamka, ki jo odobri pristojni organ, nameščena na eno uho, in narejena iz nerazgradljivega materiala, nezlomljiva in lahko berljiva skozi vso življenjsko dobo živali, in oblikovana tako, da ostane pritrjena na žival, ne da bi jo poškodovala. Ušesna znamka ne more biti ponovno uporabljena in napis iz točke 3 mora biti neizbrisen.

4. Drugo sredstvo za identifikacijo iz člena 4(2)(b) je lahko:

   — ušesna znamka z enakimi značilnostmi kakor znamka, opisana v točki 3,

   ali

   — tetovirano znamenje, razen za živali, s katerimi se znotraj Skupnosti trguje,

   ali

   — izključno za koze, znak na gležnju,

   ali

   — elektronski transponder v skladu z značilnostmi iz točke 6.

([1])

Avstrija	AT	040
Belgija	BE	056

▼M1

Bolgarija	BG	100

▼B

Danska	DK	208
Finska	FI	246
Francija	FR	250
Nemčija	DE	276
Grčija	EL	300
Irska	IE	372
Italija	IT	380
Luksemburg	LU	442
Nizozemska	NL	528
Portugalska	PT	620

▼M1

Romunija	RO	642

▼B

Španija	ES	724
Švedska	SE	752
Združeno kraljestvo	UK	826

▼B

5. Sistem iz člena 4(2)(c) zahteva identifikacijo živali na gospodarstvu in individualno predvideva postopek zamenjave, če postane sredstvo za identifikacijo nečitljivo ali je bilo izgubljeno, pod nadzorom pristojnega organa in ne da bi bila ogrožena sledljivost med gospodarstvi, katere namen je nadzor epizootske bolezni, in omogoča sledljivost premikov živali na nacionalnem ozemlju z istim namenom.

6. Elektronski identifikator mora imeti naslednje tehnične značilnosti:

   — pasivni transponderji samo za branje, ki uporabljajo tehnologijo HDX ali FDX-B, v skladu s standardoma ISO 11784 in 11785,

   — elektronski identifikator mora biti tak, da se da brati s čitalci, ki so v skladu s standardom ISO 11785, sposobnimi za branje transponderjev HDX in FDX-B,

   — oddaljenost čitanja za prenosne čitalce mora biti najmanj 12 cm za ušesne znamke in najmanj 20 cm za bolus transponderje in za stacionarne čitalce najmanj 50 cm tako za ušesne znamke kakor za bolus transponderje.

7. Metoda za identifikacijo iz člena 4(3) je naslednja:

   — živali so identificirane z ušesno znamko, nameščeno v enem ušesu, ki jo odobri pristojni organ,

   — ušesna znamka mora biti iz nerazgradljivega materiala, nezlomljiva, lahko čitljiva in oblikovana tako, da ostane nameščena na žival, ne da bi jo poškodovala. Ušesna znamka ne more biti ponovno uporabljena in mora vsebovati le neizbrisne zapise,

   — ušesna znamka mora vsebovati vsaj dvočrkovno kodo države in identifikacijsko kodo gospodarstva rojstva.

   Države članice, ki uporabljajo to metodo, morajo obvestiti Komisijo in države članice v okviru odbora iz člena 13(1). Če se živali, identificirane v skladu s to točko, redi preko starosti 12 mesecev ali če so namenjene za trgovino znotraj Skupnosti ali za izvoz v tretje države, jih je treba identificirati v skladu s točkami od 1 do 4.

B. **Register na gospodarstvu**

Register na gospodarstvu mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

1. Od 9. julija 2005 ►**M1** oziroma za Bolgarijo in Romunijo od dne pristopa: ◄

   — identifikacijsko kodo gospodarstva,

   — naslov gospodarstva in geografske koordinate ali ekvivalentno indikacijo geografske lokacije gospodarstva,

   — tip proizvodnje,

   — izid zadnjega popisa iz člena 7 in datum, ko je bil izveden,

   — ime in naslov imetnika,

   — če živali zapustijo gospodarstvo, ime prevoznika, registrsko številko dela prevoznega sredstva, na katerem se prevažajo živali, identifikacijsko kodo ali ime in naslov namembnega gospodarstva ali, če gredo živali v klavnico, identifikacijsko številko ali ime klavnice in datum odhoda, ali dvojnik ali overjeno kopijo dokumenta o premiku iz člena 6,

   — če živali prihajajo na gospodarstvo, identifikacijsko kodo gospodarstva, s katerega je bila žival premeščena, in datum prihoda,

   — podatke o vseh zamenjavah identifikacijskih znamk ali elektronskih naprav.

2. Od datuma, predvidenega v členu 9(3), za vsako žival, rojeno po tem datumu, naslednje posodobljene podatke:

   — identifikacijsko kodo gospodarstva,

   — leto rojstva in datum identifikacije,

   — mesec in leto smrti živali na gospodarstvu,

▼B

— raso in genotip, če je znan.

Vendar je treba za živali, identificirane v skladu s točko 7 oddelka A, podatke iz točke 2 navedenega oddelka zagotoviti za vsako skupino živali, ki imajo isto identifikacijo, in podatki morajo vključevati število živali.

3. Ime in podpis predstavnika pristojnega organa, ki je pregledal register, in datum pregleda.

C. **Dokument o premiku**

1. Dokument o premiku mora izpolniti imetnik v skladu z vzorcem, ki ga pripravi pristojni organ; vsebovati mora vsaj naslednje podatke:

— identifikacijsko kodo gospodarstva,

— ime in naslov imetnika,

— celotno število živali, ki se jih premika,

— identifikacijsko kodo namembnega gospodarstva ali naslednjega imetnika živali, ali, če gredo živali v klavnico, identifikacijsko kodo ali ime in lokacijo klavnice, ali namembni kraj pri sezonski selitvi živali,

— podatke o prevoznem sredstvu in prevozniku, vključno s številko prevoznikovega dovoljenja,

— datum odhoda,

— podpis imetnika.

2. Od datuma, določenega v členu 9(3), mora dokument o premiku za živali, identificirane v skladu s točkami 1 do 6 oddelka A, poleg podatkov iz odstavka 1 zgoraj, za vsako žival vsebovati še identifikacijsko kodo.

D. **Računalniška zbirka podatkov**

1. Računalniška zbirka podatkov mora vsebovati vsaj naslednje podatke:

— identifikacijsko kodo gospodarstva,

— naslov gospodarstva in geografske koordinate ali enako (ekvivalentno) indikacijo (navedbo) geografske lokacije gospodarstva,

— ime in naslov ter poklic imetnika,

— vrsto živali,

— vrsto proizvodnje,

— izid popisa živali, predvidenega v členu 7(2), in datum, ko je bil izveden,

— prostor za podatke, namenjen pristojnemu organu, v katerega le-ta lahko vnese podatke o zdravju živali, na primer omejitve za premike, status ali druge pomembne podatke v okviru programov Skupnosti ali nacionalnih programov.

2. V skladu s členom 8 mora biti v zbirki podatkov poseben vnos za vsak posamezni premik živali. Vnos mora zajemati vsaj naslednje podatke:

— celotno število živali, ki se jih premika,

— identifikacijsko kodo gospodarstva, s katerega žival odhaja,

— datum odhoda,

— identifikacijsko kodo gospodarstva, na katerega žival prihaja,

— datum prihoda.